

200705659/1.

Datum uitspraak: 24 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/39842 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 12 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 september 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 25 juli 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar gegrond verklaard en hem alsnog een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juli 2007, verzonden op 13 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Sevenster, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Sevenster
Lid van de enkelvoudige kamer

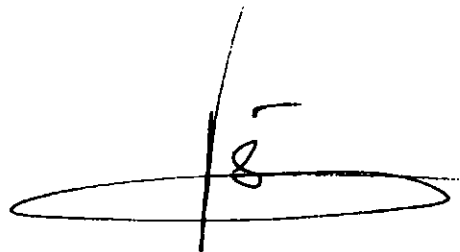
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 oktober 2007

248-490.

Verzonden: 24 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken



Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^e artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/39842

V-nr:

inzake: geboren op , van Soedanese nationaliteit, wonende
te Amsterdam, eiser,
gemachtigde: mr. R.I.R. Denz, advocaat te Utrecht,

tegen: de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. E. de Jong, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van
het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 16 juli 2004 heeft eiser bij de burgemeester van Amsterdam een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking 'het ondergaan van een medische behandeling'. Bij besluit van 21 september 2005 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij bezwaarschrift van 5 oktober 2005 heeft eiser tegen dit besluit bezwaar gemaakt. De gronden van het bezwaar zijn ingediend bij brief van 24 oktober 2005.

2. Bij beroepschrift van 9 maart 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen het niet tijdig beslissen op bezwaar. Bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Zwolle, van 7 april 2006 (AWB 06/12335) is het beroep gegrond verklaard, is het met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit vernietigd en is bepaald dat verweerder binnen een termijn van zes weken na verzending van voornoemde uitspraak een besluit op bezwaar neemt.

Op 14 juni 2006 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie. Het bezwaar is bij besluit van 25 juli 2006 gegrond verklaard. Daarbij is eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 verleend onder de beperking 'verblijf vanwege medische noodsituatie', met ingang van 16 juli 2004, geldig tot 16 juli 2007.

3. Bij beroepschrift van 17 augustus 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van beroep zijn ingediend bij brief van 4 november 2006. Op 1 december 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 26 januari 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 7 februari 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig J. Bourik, als tolk in de Arabische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

AWB 06/39842

2

II. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat een verblijfsvergunning als de onderhavige in beginsel wordt verleend voor de duur van één jaar. Op grond van artikel 3.67, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 kan de verblijfsvergunning echter worden verleend met een langere geldigheidsduur, indien op het moment waarop deze wordt verstrekt ingevolge artikel 3.57 van het Vb 2000 de geldigheidsduur alweer is verstreken. Gelet daarop is de verblijfsvergunning terecht verleend tot 16 juli 2007. Conform artikel 3.5, derde lid, van het Vb 2000 en hoofdstuk B8/3 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 is in het bestreden besluit opgemerkt dat de verleende verblijfsvergunning een tijdelijke is. Hiermee is voldaan aan het in artikel 3.5, derde lid, van het Vb 2000 neergelegde vereiste, voor de uitzondering op de regel dat het verblijfsrecht niet-tijdelijk is, dat bij de verlening is bepaald dat het verblijfsrecht tijdelijk van aard is. Verweerder verwijst in dit kader naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 9 maart 2006 (JV 2006, 158). Onder verwijzing naar genoemd hoofdstuk uit de Vc 2000 merkt verweerder op dat houders van een verblijfsvergunning vanwege verblijf op grond van een medische noodsituatie niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Zolang wordt voldaan aan de beperking kan wel verlenging volgen. Na drie jaar kan eiser op de voet van artikel 3.52 van het Vb 2000 een aanvraag doen voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd.

3. Eiser heeft - zakelijk weergegeven - de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. Aan eiser is eerder een verblijfsvergunning regulier wegens medische noodsituatie verleend. Gelet op onder meer het vastgestelde gebrek aan behandelmogelijkheden in het land van herkomst is dit terecht gedaan. Het is verweerder bekend dat de aandoening van eiser een levenslange behandeling vergt. Onder de gegeven omstandigheden diende eiser in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Door dit na te laten heeft verweerder de persoonlijke omstandigheden van eiser onvoldoende laten meewegen en is het bestreden besluit niet zorgvuldig tot stand gekomen.

Ter zitting heeft eiser nog aangevoerd dat verweerder op grond van artikel 4.84 van de Awb (de inherente afwijkingsbevoegdheid) vanwege de bijzondere en schrijnende situatie had moeten afwijken van het ter zake geldende beleid en eiser een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd moeten verlenen.

4. Op grond van artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning als bedoeld in dat artikel verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften

5. In artikel 3.4, eerste lid, van het Vb 2000 is een opsomming gegeven van de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen, waaronder onder r het ondergaan van een medische behandeling. In het derde lid van genoemde bepaling is voorzien in de bevoegdheid van de Minister om een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, te verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid.

6.1. Op grond van artikel 3.5, eerste lid, van het Vb 2000 is het verblijfsrecht op grond van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, tijdelijk of niet-tijdelijk.

6.2. Op grond van artikel 3.5, tweede lid, aanhef en onder n, van het Vb 2000 is het verblijfsrecht tijdelijk, indien de verblijfsvergunning is verleend onder een beperking, verband houdende met het ondergaan van medische behandeling.

6.3. Op grond van artikel 3.5, derde lid, van het Vb 2000, is het verblijfsrecht niet-tijdelijk indien de

AWB 06/39842

3

verblijfsvergunning is verleend onder een andere beperking dan genoemd in het tweede lid, tenzij bij de vergunningverlening anders is bepaald.

7. Op grond van het bepaalde in artikel 3.57 van het Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, verleend voor ten hoogste één jaar en kan deze verblijfsvergunning telkens met ten hoogste één jaar worden verlengd.

8. Op grond van artikel 3.67, tweede lid, van het Vb 2000 kan, in afwijking van artikel 3.57, de verblijfsvergunning worden verleend of verlengd met een langere geldigheidsduur, indien de geldigheidsduur van de te verlenen of te verlengen verblijfsvergunning op het moment waarop deze wordt verstrekt ingevolge artikel 3.57 alweer zou zijn geëindigd.

9. Op grond van het bepaalde in verweerders beleid, bekendgemaakt bij Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire (TBV) 2003/2, thans neergelegd in hoofdstuk B8/3 van de Vc 2000 is, in het geval een verblijfsvergunning 'vanwege medische noodsituatie' is verleend, ingevolge artikel 3.5, derde lid, van het Vb 2000, sprake van een verblijfsrecht van tijdelijke aard.

De rechtbank overweegt als volgt.

10. Eisers verblijfsvergunning is - zoals ter zitting door partijen is bevestigd - door verweerder verleend op de voet van de aan verweerder toegekende bevoegdheid van artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 en met toepassing van voornoemd beleid. Het bepaalde in artikel 3.5, derde lid, van het Vb 2000 is derhalve van toepassing. Partijen zijn verdeeld over de vraag of verweerder aan eiser een niet-tijdelijk verblijfsrecht had dienen toe te kennen. De rechtbank stelt vast dat verweerder in het bestreden besluit, onder verwijzing naar paragraaf B8/3 van de Vc 2000, heeft bepaald dat de aan eiser verleende vergunning een tijdelijke is. Onder verwijzing naar voornoemde uitspraak van de AbRS van 9 maart 2006 (JV 2006, 158) is de rechtbank van oordeel dat daarmee is voldaan aan het vereiste, neergelegd in artikel 3.5, derde lid, van het Vb 2000 voor de uitzondering op de regel dat het verblijfsrecht niet-tijdelijk van aard is. Nu het beleid van verweerder ertoe strekt dat het verblijfsrecht 'verblijf vanwege medische noodsituatie' een tijdelijk karakter draagt, moet het verblijfsrecht van de op de voet van dit beleid verleende vergunningen als tijdelijk worden begrepen.

11. De rechtbank begrijpt de beroepsgronden van eiser aldus, dat eiser (subsidiair) heeft betoogd dat verweerder met toepassing van artikel 4:84 van de Awb had moeten afwijken van voornoemd beleid en eiser een verblijfsvergunning met een niet-tijdelijk karakter had moeten verlenen, vanwege de bijzondere omstandigheden van eisers geval. In dit kader heeft (de gemachtigde van) eiser gewezen op de omstandigheden dat eiser levenslange behandeling nodig heeft en dat er een gebrek aan behandelmogelijkheden is in het land van herkomst van eiser. De vraag die derhalve voorligt is of toepassing van de beleidsregel in het onderhavige geval voor eiser gevolgen heeft die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

12. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid niet met toepassing van artikel 4:84 van de Awb hoeven afwijken van bovenvermelde beleidsregel dat het verblijfsrecht 'verblijf vanwege medische noodsituatie' een tijdelijk karakter draagt en dat het verblijfsrecht van de op de voet van voornoemd beleid verleende vergunningen als tijdelijk wordt begrepen. In dit kader overweegt de rechtbank dat de enkele (onweersproken) omstandigheid dat eiser levenslang ziek is, hoewel zeer ernstig, niet dermate afwijkend is van andere gevallen waarbij langdurige ziekte een rol speelt, dat verweerder in het geval van eiser van het ter zake geldende beleid had dienen af te wijken. Ten slotte overweegt de rechtbank dat eiser niet, althans onvoldoende heeft onderbouwd dat een en ander onevenredig belastend zou zijn voor eiser dan wel eiser onevenredig zou benadelen.

13. Uit het voorgaande volgt dat het bestreden besluit in stand kan blijven. Daarom zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

AWB 06/39842

4

14. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

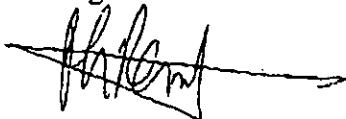
III. BESLISSING

De rechtbank

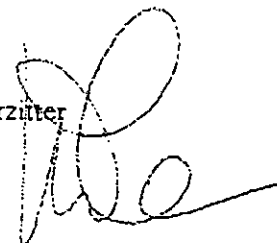
verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 12 juli 2007 door mr. K. Mans, voorzitter, in tegenwoordigheid van P.L. Rempt, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier



De voorzitter

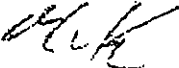


Afschrift verzonden op: 13 JULI 2007

Conc.: PLR

Coll:

D:



VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRAAD VAN AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vw 2000 bedraagt de termijn voor het instellen van hoger beroep vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.



Advocaten
Mr R.L.R. Denz

Bureau medewerker
C.T.W. van Dijk

Kantoor
Balijelaan 46
3321 GV Utrecht

Postbus 5083
3502 JB Utrecht

Telefoon: (030) 2888 666
Fax: (030) 288 66 10

E-mail: rirdenz@tiscali.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 AUG 2007	
ZAAKNR.	5659
AAN:	VII
BEHANDELD: OP:	PAR:

Per fax 070-3651380

Datum: 1 augustus 2007

Betreft:

IND nr.: 0002.25.8018

3620-A

Uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Amsterdam

d.d. 12 juli 2007.

Hoger Beroep

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op : , van Soedanees nationaliteit, verblijvende te
te dezer zake domicilie kiezende te 3521 GV Utrecht aan de Balijelaan 46
(Postbus 5083, 3502 JB Utrecht) ten kantore van mr. Denz, advocaat en procureur die hierbij
verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

Machtiging

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende
mr. Denz, advocaat en procureur te 3521 GV Utrecht aan de Balijelaan 46, door
verblijvende te bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen
van hoger beroep tegen de uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats
Amsterdam d.d. 12 juli 2007 (bijlage 1).

hierna aangeduid als appellant, kan zich niet verenigen met voormelde uitspraak
noch met de gronden waarop zij is gestoeld en wel op grond van de hierna volgende
overwegingen:



DENZ ADVOCATEN & PROCUREURS

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voorafver de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering. In voorkomend geval aansprakelijk op een verzekering gezet.

**Grief I:**

De rechtbank oordeelt ten onrechte in ro 12:

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid niet met toepassing van artikel 4:84 van de Awb hoeven afwijken van bovenvermelde beleidsregel dat het verblijfsrecht "verblijf vanwege medische noodsituatie" een tijdelijk karakter draagt en dat het verblijfsrecht van de op de voet van voornoemd beleid verleende vergunning als tijdelijk wordt begrepen. In dit kader overweegt de rechtbank dat de enkel (onweersproken) omstandigheid dat eiser levenslang ziek is, hoewel zeer ernstig, niet dermate afwijkend is van andere gevallen waarbij langdurige ziekte een rol speelt, dat verweerder in het geval van eiser van het ter zake geldend beleid had dienen af te wijken. Ten slotte overweegt de rechtbank dat eiser niet, althans onvoldoende heeft onderbouwd dat een en ander onevenredig belastend zou zijn voor eiser dan wel eiser onevenredig zou benadelen."

Toelichting

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet behoeft te worden afgeweken van staande beleid dat het verblijfsrecht van appellant van tijdelijke aard is, nu appellant in het bezit werd gesteld van een verblijfsvergunning regulier "verblijf wegens medische noodsituatie." Dit oordeel van de rechtbank is onbegrijpelijk aangezien appellant, overigens onweersproken, zeer ernstig en ongeneselijk ziek is. Appellant lijdt aan een ernstige vorm van schizofrenie. Ten onrechte heeft de staatssecretaris in dezen geen gebruik gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid van artikel 4:48 Awb. Gezien het hiervoor overwogene kan de bestreden uitspraak niet in stand blijven.

Om alle genoemde redenen:

- 1 Ware de uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam van 12 juli 2007 te vernietigen;
- 2 Ware de litigieuze beschikking d.d. 25 juli 2006 te vernietigen;
- 3 Ware te bepalen dat de staatssecretaris van Justitie de proceskosten in beide instanties dient te vergoeden
- 4 Ware de staatssecretaris van Justitie op te dragen een nieuwe beslissing te nemen.

Hoogachtend,

R.I.R. Denz